αποκλειστικά υπόψη της, στο πλαίσιο της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει, τα πτυχία των υποψηφίων και επέλεξε για προαγωγή δύο πρόσωπα, τα πτυχία των οποίων ήταν κατώτερα από τα δικά τους.

3. Στις προαγωγές ο χρόνος υπηρεσίας συνιστά απλώς ένα κριτήριο εκτιμήσεως μεταξύ των άλλων και σε καμιά περίπτωση δεν είναι δυνατό να υπερισχύσει των προσόντων των υποψηφίων.

Στην υπόθεση 9/82,

LENE ØHRGAARD και JEAN-LOUIS DELVAUX, υπάλληλοι της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικοι 11 A, avenue Champel, B-1650 Rhode-Saint-Genèse, Βέλγιο, επικουρούμενοι και εκπροσωπούμενοι από την Jytte Thorbek, δικηγόρο Κοπεγχάγης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Jacques Loesch, 2, rue Goethe,

προσφεύγοντες,

κατά

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, εκπροσωπούμενης από τον Johannes Føns Buhl, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Oreste Montalto, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο τα αιτήματα που περιλαμβάνονται στο δικόγραφο της προσφυγής,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

συγκείμενο από τους P. Pescatore, πρόεδρο τμήματος, O. Due και K. Bahlmann, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. VerLoren van Themaat
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, καθώς και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων συνοψίζονται ως εξής:

I — Πραγματικά περιστατικά και έγγραφη διαδικασία

Με την ανακοίνωση κενής θέσης COM/1134-1140/80, η οποία δημοσιεύτηκε στο υπ' αριθ. 49 φύλλο «κενές θέσεις», η Επιτροπή γνωστοποίησε ότι προτίθεται να προβεί στην πλήρωση επτά θέσεων κύριων μεταφραστών βαθμού LA 5/4, σύμφωνα με τις δυνατότητες του προϋπολογισμού.

Τα απαιτούμενα για τις εν λόγω θέσεις προσόντα ήταν τα ακόλουθα:

«γνώσεις πανεπιστημιακού επιπέδου που βεβαιώνονται με πτυχίο ή επαγγελματική πείρα ισότιμου επιπέδου

μακρά μεταφραστική πείρα. Πείρα στην αναθεώρηση.

Ακρίβεια στην έκφραση και ευχέρεια ύφους αποδεδειγμένες.»

Υποβλήθηκαν δεκατρείς υποψηφιότητες μέσα στην προθεσμία που όριζε η ανακοίνωση κενής θέσης· στους υποψηφίους συμπεριλαμβάνονταν και οι δύο προσφεύγοντες, καθώς και οι Tilly Bye Rasmussen και Anker Rasmussen.

Όσον αφορά τα προσόντα των τεσσάρων αυτών προσώπων, πρέπει να σημειωθούν τα εξής:

α) Οι δύο προσφεύγοντες έλαβαν πτυχίο πανεπιστημίου προτού ακόμη επιτύχουν στο γενικό διαγωνισμό της Κοινότητας, επιπλέον δε διέθεταν αποδεδειγμένη ευρεία επαγγελματική πείρα. Έχοντας προσληφθεί και οι δύο το 1974, η Øhrgaard με το βαθμό LA 7 και ο Delvaux με το βαθμό LA 8, προήχθησαν, την 1η Ιανουαρίου 1979, στο βαθμό LA 6. Στο μεταξύ διάστημα έλαβαν άδεια ενός έτους και επτά μηνών για προσωπικούς λόγους, από την οποία επωφελήθηκαν προκειμένου να συνεχίσουν την εκπαίδευσή τους προς το συμφέρον της υπηρεσίας.

β) Η Tilly Bye Rasmussen είναι κάτοχος πιστοποιητικού δευτεροβάθμιων εμπορικών σπουδών και διπλώματος τριγλώσσου αλληλογράφου. Μεταξύ των ετών 1966 και 1973 εργάστηκε ως αλληλογράφος ξένων γλωσσών, ως πολύγλωσση γραμματέας, καθώς και ως καθηγήτρια γαλλικών, σε νυκτερινό σχολείο, κατά την ίδια δε περίοδο έλαβε πτυχίο ΕΑ το 1971. Εργάστηκε ακόμα ως free lance μεταφράστρια για την Επιτροπή και το Κοινοβούλιο, ενώ πραγματοποίησε περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας στην Κοινή Υπηρεσία Διερμηνείας και Συνδιασκέψεων της Επιτροπής. Αφού προσλήφθηκε ως βοηθός μεταφράστρια με το βαθμό LA 7/1 το 1974, προήχθη στο βαθμό LA 6 την 1η Φεβρουαρίου 1978 και στο βαθμό LA 5 την 1η Μαρτίου 1981.

γ) Ο Anker Rasmussen είναι κάτοχος του πτυχίου HA (handelsvidenskabelig afgangseksamen), του διπλώματος μονόγλωσσου αλληλογράφου του Handelhøjskole, τα οποία απέκτησε το 1973, καθώς και του διπλώματος cand. merc.

της ίδιας σχολής, το οποίο απέκτησε το 1979. Αφού προσελήφθη ως βοηθός μεταφραστής με το βαθμό LA 7/1 το 1974, προήχθη στο βαθμό LA 6 την 1η Ιουνίου 1978, στη συνέχεια δε στο βαθμό LA 5 την 1η Μαρτίου 1981.

Συνεπώς, την 1η Μαρτίου 1981 η Επιτροπή διόρισε την Tilly Bye Rasmussen και τον Anker Rasmussen ως κύριους μεταφραστές, ενώ στις 3 Απριλίου 1981 απέρριψε τις υποψηφιότητες των δύο προσφευγόντων. Κατά της εν λόγω απορριπτικής αποφάσεως οι τελευταίοι υπέβαλαν, στις 3 Ιουνίου και 15 Μαΐου 1981 αντίστοιχα, ένσταση, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων. Επειδή η Επιτροπή απέρριψε τις ενστάσεις αυτές με αποφάσεις της της 1ης Δεκεμβρίου 1981, οι προσφεύγοντες άσκησαν την παρούσα προσφυγή στις 22 Δεκεμβρίου 1981· η προσφυγή περιήλθε στο Δικαστήριο στις 8 Ιανουαρίου 1982.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετ'ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), αποφάσισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας χωρίς διεξαγωγή αποδείξεων, κάλεσε όμως την Επιτροπή να απαντήσει πριν από τις 5 Μαρτίου 1983, στις ακόλουθες ερωτήσεις:

1) Όσον αφορά την προϋπόθεση που θέτει το άρθρο 5, παράγραφος 1, εδάφιο 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, δηλαδή τις γνώσεις πανεπιστημιακού επιπέδου ή την ισότιμη επαγγελματική πείρα, υφίστανται διαφορές ως προς την ερμηνεία και την εφαρμογή του κριτηρίου αυτού μεταξύ των υπαλλήλων της κατηγορίας Α και των υπαλλήλων του γλωσσικού κλάδου;

2) Πώς συνδυάζει στην πράξη η Επιτροπή τα δύο πρώτα προσόντα που περιλαμβάνονται στην ανακοίνωση κενής θέσης, ιδίως όταν ένας υποψήφιος διαθέτει περισσότερο επαγγελματική πείρα παρά πτυχίο πανεπιστημίου;

II — Αιτήματα των διαδίκων

Οι *προσφεύγοντες* ζητούν από το Δικαστήριο:

«1) να ακυρώσει την απόρριψη από την καθής της υποψηφιότητας για τη θέση του κύριου μεταφραστή (COM/ 1134-1140/80), που κοινοποιήθηκε με έγγραφο της 3ης Απριλίου 1981·

2) να υποχρεώσει την καθής να διορίσει τους προσφεύγοντες στη θέση του κύριου μεταφραστή με αρχαιότητα στο κλιμάκιο από την 1η Μαρτίου 1981 είτε με τη σύσταση δύο νέων μόνιμων θέσεων κύριου μεταφραστή είτε με την ακύρωση του διαγωνισμού της Tilly Bye Rasmussen και του Anker Rasmussen και το διορισμό των προσφευγόντων στις θέσεις αυτές·

3) να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.»

Με υπόμνημα αντικρούσεώς της, η *Επιτροπή* ζητεί από το Δικαστήριο:

«— να κρίνει ως απαράδεκτα ή, επικουρικά, να απορρίψει ως αβάσιμα τα αιτήματα των προσφευγόντων·

— να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.»

Με την ανταπάντησή της, πρόσθεσε:

«να κρίνει απαράδεκτη την εκ μέρους των προσφευγόντων προβολή νέων λόγων με βάση πραγματικά ή νομικά περιστατικά που ήρθαν στο φως και, επικουρικά, να απορρίψει τον ισχυρισμό των προσφευγόντων, σύμφωνα με τον οποίο συντρέχει κατάχρηση εξουσίας κατά την πλήρωση των θέσεων COM/1134-1140/80.»

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

Με την προσφυγή τους, οι *προσφεύγοντες* θεωρούν ότι στις εν λόγω θέσεις δεν έπρεπε να διοριστούν η Tilly Bye Rasmussen και ο Anker Rasmussen, επειδή, αφενός μεν, η Tilly Bye Rasmussen δεν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που θέτει η ανακοίνωση κενής θέσης, εφόσον το δίπλωμα ΕΑ δεν ισοδυναμεί με γνώσεις πανεπιστημιακού επιπέδου που βεβαιώνονται με πτυχίο ούτε και επαγγελματική πείρα ισοδύναμου επιπέδου, αφετέρου δε, ο Anker Rasmussen δεν πληροί τη δεύτερη προϋπόθεση της ανακοίνωσης κενής θέσης, εφόσον η λήψη του πανεπιστημιακού επιπέδου πτυχίου του δεν ακολουθήθηκε από μακρά μεταφραστική πείρα.

Αντιθέτως, στις εν λόγω θέσεις έπρεπε να διοριστούν οι προσφεύγοντες, δεδομένου ότι συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις της ανακοίνωσης κενής θέσεως, διαθέτοντας και οι δύο πτυχίο πανεπιστημίου και μακρά πείρα στην μετάφραση και αναθεώρηση.

Με το υπόμνημα αντικρούσεώς της, η *Επιτροπή* προβάλλει ως κύριο αίτημα την απόρριψη των εν λόγω αιτημάτων. Συγκεκριμένα, αφενός, δεν συντρέχει λόγος ακυρώσεως της απορριπτικής απόφασης της Επιτροπής, επειδή η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (εφεξής ΑΔΑ) διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως κατά τη σύγκριση των προσόντων των υποψηφίων και επειδή οι διορισμοί που γίνονται βάσει συνολικής εκτιμήσεως δεν είναι δυνατό να αμφισβητηθούν παρά μόνο σε περίπτωση προφανούς πλάνης πράγμα που δεν συντρέχει στην παρούσα υπόθεση. Αφετέρου, αποκλείεται το Δικαστήριο να έχει την εξουσία να διατάξει θεσμικό όργανο και συνεπώς δεν μπορεί να διατάξει το διορισμό των προσφευγόντων στη θέση του κύριου μεταφραστή.

Επικουρικά, η Επιτροπή θεωρεί ότι, ακόμη και αν εξετάζονταν τα αιτήματα των προσφευγόντων, θα έπρεπε πρωταρχικά να υπογραμμιστεί ότι οι προσφεύγοντες δεν υποστήριξαν ότι η ΑΔΑ υπέπεσε σε πλάνη από άποψη τύπου ή ουσίας, ώστε να μπορούν να γίνουν δεκτά τα αιτήματά τους για την ακύρωση της πράξης της ΑΔΑ.

Περαιτέρω, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων δεν αναγνωρίζει σ' αυτούς που συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις προαγωγής δικαίωμα για προαγωγή. Εν πάση περιπτώσει, σύμφωνα με την Επιτροπή, η διαδικασία επιλογής υπήρξε απόλυτα νομότυπη, όπως προκύπτει από σύγκριση μεταξύ των σταδιοδρομιών των δύο προσφευγόντων, αφενός, και των σταδιοδρομιών της Tilly Bye Rasmussen και του Anker Rasmussen, αφετέρου.

Διευκρινίζει, επίσης, ότι η απορριπτική απόφαση των υποψηφιοτήτων των προσφευγόντων δεν αποκλείει προαγωγή τους στο μέλλον, επαναλαμβάνει, όμως, ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι προσφεύγοντες έχουν οποιοδήποτε δικαίωμα βάσει του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης να υποχρεώσουν την Επιτροπή να συστήσει νέες θέσεις κύριου μεταφραστή, προκειμένου να τους διορίσει αναδρομικά από την 1η Μαρτίου 1981.

Ως προς την ενδεχόμενη δινατότητα ακυρώσεως των διορισμών της Tilly και του Anker Rasmussen, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι σχετικά, πρώτον, με την εκπαίδευση της Tilly Bye Rasmussen, αυτή συνίσταται σε συνδυασμό επαγγελματικών δραστηριοτήτων και θεωρητικής κατάρτισης που συνίσταται σε σπουδές «επιπέδου που πρέπει να εξομοιωθεί με επίπεδο πανεπιστημιακό», ενώ, σχετικά με την εκπαίδευση του Anker Rasmussen, αυτή αφού διακόπηκε το 1974, κατέληξε στη λήψη πτυχίου τον Ιούνιο 1979. Επιπλέον, προτού ολοκληρώσει την εκπαίδευσή του, ο Anker Rasmussen απασχολήθηκε με πλήρες ωράριο σε μεταφραστικές εργασίες.

Επιπλέον, κατά την Επιτροπή ο λόγος που προβάλλουν οι προσφεύγοντες στηρίζεται στο άρθρο 45, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης· οι προσφεύγοντες όμως προβαίνουν σε εσφαλμένη ερμηνεία της εν λόγω διάταξης του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης υπό την έννοια ότι η προαγωγή γίνεται μετά από συνολική εκτίμηση των προσόντων των υπαλλήλων, ενώ η σύγκριση των

τίτλων δεν αποτελεί αποφασιστικό κριτήριο. Συνεπώς, τα επιχειρήματα των προσφευγόντων δεν βρίσκουν κανένα έρεισμα στον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης.

Με την ανταπάντησή τους, οι προσφεύγοντες προβαίνουν σε ορισμένες παρατηρήσεις που αφορούν τα πραγματικά περιστατικά, προτού εξετάσουν τους προβληθέντες νομικούς ισχυρισμούς.

Οι προσφεύγοντες εμμένουν στις εκτιμήσεις που περιέχονται στην έκθεση κρίσεώς τους σχετικά με το χρονικό διάστημα από την 1η Ιουλίου 1977 μέχρι τις 30 Ιουνίου 1979 (εκτιμήσεις που επιβεβαίωσαν και οι επόμενες εκθέσεις κρίσεως) και θεωρούν ότι οι εκτιμήσεις αυτές έρχονται σε αντίθεση με εκείνες του Ciancio, διευθυντή της Υπηρεσίας Μεταφράσεων, Τεκμηρίωσης, Αναπαραγωγής και Βιβλιοθήκης, που περιέχονται στο υπηρεσιακό σημείωμα της 18ης Φεβρουαρίου 1981 για να δικαιολογηθεί η απόρριψη της υποψηφιότητάς τους, ότι δεν διαθέτουν τα ουσιώδη προσόντα κύριου μεταφραστή, δηλαδή τη σταθερότητα και την αναγκαία ακρίβεια στην έκφραση ώστε να μη χρειάζεται να αναθεωρούνται. Αναφορικά μ' αυτό υπογραμμίζουν ότι η εκτίμηση αυτή του Ciancio έρχεται σε αντίθεση με τις παρατηρήσεις της Επιτροπής σχετικά με τους προσφεύγοντες στην υπόθεση 10/82.

Περαιτέρω, οι προσφεύγοντες εκφράζουν την κατάπληξή τους για το γεγονός ότι υποψήφιοι που δεν συγκεντρώνουν καν τα προβλεπόμενα από την ανακοίνωση κενής θέσης προσόντα μπορούν να επωφελούνται από την εξαιρετική περίπτωση της ταχείας σταδιοδρομίας· άλλωστε, κατ' αυτούς, παρόμοια πρακτική της διοίκησης είναι αντίθετη προς το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

Τέλος, υποστηρίζουν ότι για τον υπολογισμό της αρχαιότητάς τους πρέπει να ληφθεί υπόψη η άδεια για προσωπικούς λόγους που έλαβαν προς το συμφέρον της υπηρεσίας, γεγονός που συνεπάγεται, αφενός, ότι η Lene Øhrgaard είναι αρχαιότερη από την Tilly και τον Anker Rasmussen και με καλύτερη εκπαίδευση κατά το χρόνο της πρόσληψής της, αφετέρου, ότι ο Delvaux έχει τον αυτό χρόνο υπηρεσίας με την Tilly και τον Anker Rasmussen διαθέτοντας επίσης καλύτερη εκπαίδευση κατά το χρόνο της πρόσληψής του.

Όσον αφορά τους νομικούς ισχυρισμούς, οι προσφεύγοντες θεωρούν καταρχάς ότι η ΑΔΑ υπέπεσε σε προφανή πλάνη από το γεγονός ότι διόρισε πρόσωπα που δεν διαθέτουν τα απαιτούμενα με την ανακοίνωση κενής θέσης προσόντα. Άλλωστε, ακόμη κι αν οι δύο διορισθέντες διέθεταν τα απαιτούμενα προσόντα, θα συνέτρεχε προφανής πλάνη της Επιτροπής, επειδή τα προσόντα των δύο προσφευγόντων είναι σαφώς μεγαλύτερα από εκείνα των δύο διορισθέντων υπαλλήλων. Για να αποδειχθούν αυτά, οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο να διατάξει πραγματογνωμοσύνη, προκειμένου να διευκρινιστεί το περιεχόμενο των ακόλουθων εκπαιδεύσεων: cand. mag., cand. phil., cand. ling. merc., EA korrespondenteksamen και cand. merc.

Επειδή η ΑΔΑ κακώς απέρριψε τις υποψηφιότητες των δύο υπαλλήλων που διέθεταν τα απαιτούμενα προσόντα και διόρισε αντ' αυτών δύο άλλους, οι οποίοι δεν πληρούσαν τους όρους της ανακοίνωσης κενής θέσης ή που εν πάση περιπτώσει είχαν σαφώς λιγότερα προσόντα, συνάγεται κατ' ανάγκη ότι η ΑΔΑ πρέπει να αποκαταστήσει τη ζημία που προκάλεσε στους προσφεύγοντες, διορίζοντάς τους σε δύο θέσεις LA 5. Τις θέσεις αυτές προβλέπει το σχέδιο προϋπολογισμού, γεγονός που επιτρέπει στο Δικαστήριο να ικανοποιήσει τα αιτήματα των προσφευγόντων, χώρις να χρειαστεί να απομακρύνει από τις θέσεις τους την Tilly και τον Anker Rasmussen.

Όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής, σύμφωνα με το οποίο η προαγωγή έγινε μετά από σύγκριση των προσόντων των υποψηφίων, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, εκτός από τον ατομικό φάκελο, οι Marstrand και Pignot διαθέτουν παράλληλους φακέλους (κατά παράβαση του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης) που χρησιμοποιούνται κατά τη διαδικασία των διορισμών. Οι προσφεύγοντες στηρίζουν

την άποψη αυτή στο γεγονός ότι κατά τη διαδικασία προαγωγών που έγινε το 1981 παρεισέφρυσε ένα λάθος κατά τον υπολογισμό των βαθμολογικών σημείων του Delvaux σύμφωνα με τη μέθοδο Noël. Επομένως, οι προσφεύγοντες ζητούν από την Επιτροπή να προσκομίσει τους παράλληλους φάκελους των εν λόγω τεσσάρων προσώπων.

Ουδέποτε υποστήριξαν οι προσφεύγοντες ότι έχουν δικαίωμα προαγωγής. Αντιθέτως, θεωρούν ότι στην παρούσα υπόθεση «παραγκωνίσθηκαν» από δύο υποψήφιους που δεν πληρούν τους απαιτούμενους όρους. Η κατάσταση αυτή, η οποία είναι διαφορετική από εκείνη που παρουσιάζει η καθής, αντίκειται περαιτέρω στο άρθρο 27 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, σύμφωνα με το οποίο πρέπει να προσλαμβάνονται όσοι διαθέτουν τα περισσότερα προσόντα μεταξύ των υποψηφίων που ικανοποιούν τους ελάχιστους απαιτούμενους όρους. Επιπλέον, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι, στο μέτρο που η ίδια η ΑΔΑ έθεσε τους όρους με την ανακοίνωση κενής θέσης, δεσμεύεται από αυτούς και συνεπώς δεν μπορεί πλέον να επικαλείται το άρθρο 45 και οποιαδήποτε παρέκκλιση από τους όρους που προβλέπονται ρητά με την ανακοίνωση κενής θέσης συνιστά κατάχρηση εξουσίας.

Εξάλλου, επί του θέματος αυτού, η πλάνη στην οποία υπέπεσε η ΑΔΑ, διορίζοντας πρόσωπα που δεν πληρούν τους όρους που θέτει η ανακοίνωση κενής θέσης, αποδεικνύει ότι η ΑΔΑ «επιδιώκει ανεπίτρεπτα συμφέροντα», γεγονός που τους επιτρέπει κατά συνέπεια να ισχυριστούν επίσης ότι συντρέχει κατάχρηση εξουσίας. Κατά τους προσφεύγοντες, οι ισχυρισμός αυτός είναι παραδεκτός, παρόλο που προβλήθηκε μόλις με την απάντηση, επειδή προήλθε από νέες πληροφορίες που περιλαμβάνει το υπόμνημα αντικρούσεως.

Επιπλέον, οι προσφεύγοντες διατυπώνουν σοβαρότατες επιφυλάξεις ως προς τις μελλοντικές δυνατότητες ενδεχόμενης προαγωγής τους, επικαλούμενοι το γεγονός ότι κατά τις προαγωγές του 1981 ο Delvaux ήταν δέκατος έκτος στον πίνακα, ενώ η Øhrgaard δεν περιλαμβανόταν καν σ' αυτόν.

Τέλος, οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι η νομολογία, στην οποία στηρίζεται η Επιτροπή στην υπόθεση αυτή, είναι άσχετη.

Με την ανταπάντησή της, η *Επιτροπή* υποστηρίζει, σχετικά με τις προοπτικές προαγωγής των προσφευγόντων, ότι η ΑΔΑ ουδέποτε δήλωσε ότι δεν πρόκειται να προαχθούν στο πλαίσιο της υπηρεσίας, στην οποία βρίσκονται, γεγονός που επιβεβαιώνεται από το ότι ο Jean-Louis Delvaux προτάθηκε για προαγωγή το 1981. Η θέση του στον πίνακα δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση ότι η υποψηφιότητά του απορρίφθηκε αδίκως, δεδομένου ότι ο εν λόγω πίνακας δεν αφορούσε αποκλειστικά το δανικό μεταφραστικό τμήμα.

Κατά την καθής, η απάντηση δεν φαίνεται να περιλαμβάνει στοιχεία διαφορετικά από εκείνα, σχετικά με τα οποία έλαβε θέση η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεώς της στο θέμα των προσόντων των υποψηφίων για τη θέση του κύριου μεταφραστή. Οι προσφεύγοντες επαναλαμβάνουν «τον ισχυρισμό που αποτελεί τον κύριο λόγο της προσφυγής τους, δηλαδή ότι οι γνώσεις πανεπιστημιακού επιπέδου που βεβαιώνονται με πτυχίο συνιστούν το καθοριστικό στοιχείο της προαγωγής». Εντούτοις, η ανακοίνωση κενής θέσης ορίζει ρητά «... ή επαγγελματική πείρα ισότιμου επιπέδου» και συνεπώς το γεγονός ότι οι προσφεύγοντες επικαλούνται μονομερώς το πτυχίο ως κριτήριο προαγωγής έρχεται σε αντίθεση με τα προσόντα που απαιτεί η ανακοίνωση κενής θέσης. Οι προαγωγές, στις οποίες αποφασίζει να προβεί η ΑΔΑ σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, γίνονται μετά από συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων και όχι απλώς με βάση τους πανεπιστημιακούς τίτλους. Επιπλέον, δεν συντρέχει περίπτωση προτιμή-

σεως των υποψηφίων με φιλολογική εκπαίδευση έναντι υποψηφίων με θεωρητική ειδικευμένη εκπαίδευση: η Επιτροπή είναι αντίθετη σε παρόμοιο περιορισμό της εξουσίας που διαθέτει η ΑΔΑ να διορίζει τους συνεργάτες της.

Όσον αφορά το ζήτημα του υπολογισμού του χρόνου υπηρεσίας, η Επιτροπή αναφέρει ότι το άρθρο 24 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης δεν επιβάλλει να λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του χρόνου υπηρεσίας η άδεια για προσωπικούς λόγους που χορηγείται για επαγγελματική επιμόρφωση· υπογραμμίζει σχετικά ότι η εν λόγω επιμόρφωση είναι δυνατό να γίνεται παράλληλα με την επαγγελματική δραστηριότητα. Η καθής διευκρινίζει επίσης ότι ο χρόνος απασχολήσεως βάσει συμβάσεως συνυπολογίζεται για τον καθορισμό του χρόνου υπηρεσίας.

Η Επιτροπή αμφισβητεί την επιχειρηματολογία των προσφευγόντων ότι υπάρχουν διαθέσιμες θέσεις LA 5 στον προϋπολογισμό, υποστηρίζοντας ότι, ακόμη και αν στον πίνακα διαθέσιμων θέσεων στον προϋπολογισμό το Μάρτιο 1982 περιλαμβανόταν ορισμένος αριθμός θέσεων LA 5, αυτό δεν συνεπάγεται ότι οι εν λόγω θέσεις είναι κενές, επειδή χρησιμοποιούνται για τις προσλήψεις στους βαθμούς LA 8 και LA 7.

Όσον αφορά το ζήτημα των παράλληλων φακέλων, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι το σφάλμα, τις συνέπειες του οποίου υπέστη ο Delvaux, διορθώθηκε. Θεωρεί ότι ατυχώς παρόμοια σφάλματα είναι δυνατά, αλλά ότι το άρθρο 26 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, το οποίο ορίζει ότι όλα τα στοιχεία πρέπει να τεθούν στη διάθεση του ενδιαφερόμενου υπαλλήλου, αποτελεί επαρκή εγγύηση κατά του ενδεχομένου τα εν λόγω σφάλματα να παρεισφρύσουν στον ατομικό φάκελο σε βάρος των συμφερόντων του υπαλλήλου. Η καθής προσθέτει ότι οι υποτιθέμενοι «παράλληλοι φάκελοι» δεν υποκαθιστούν τους ατομικούς φακέλους που συντάσσονται σύμφωνα με τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης και τίποτα δεν επιτρέπει στους προσφεύγοντες να ισχυρίζονται ότι η ΑΔΑ έκανε χρήση άλλων πληροφοριών εκτός εκείνων που περιέχουν οι ατομικοί τους φάκελοι ως προς την υποψηφιότητά τους για προαγωγή. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή αποκρούει το αίτημα των προσφευγόντων να προσκομίσει τους υποτιθέμενους αυτούς παράλληλους φακέλους.

Τέλος, η Επιτροπή θεωρεί ότι ο ισχυρισμός περί καταχρήσεως εξουσίας που προβάλλεται μόνο με την απάντηση, πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτος, σύμφωνα με το άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας για το λόγο ότι κατά την έγγραφη διαδικασία δεν ανέκυψαν νομικά και πραγματικά στοιχεία που να δικαιολογούν την προβολή νέων ισχυρισμών.

IV — Απαντήσεις της Επιτροπής στις γραπτές ερωτήσεις που έθεσε το Δικαστήριο

Σε απάντηση της πρώτης ερώτησης (βλέπε σ. 2382), η Επιτροπή δηλώνει ότι όσον αφορά τους υπαλλήλους της κατηγορίας Α οι προσλήψεις έγιναν βασικά μεταξύ των υποψηφίων που διαθέτουν γνώσεις πανεπιστημιακού επιπέδου, ενώ στο γλωσσικό κλάδο «συνέβη υποψήφιοι με επαγγελματική πείρα ισότιμου επιπέδου να έχουν γίνει δεκτοί στο διαγωνισμό και ορισμένοι απ' αυτούς να έχουν προσληφθεί». Πάντως, η υφιστάμενη διαφορά στις προσλήψεις για την κατηγορία Α και την κατηγορία LA δεν συνίσταται σε διαφορετική ερμηνεία του άρθρου 5 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, αλλ' οφείλεται στις πραγματικές περιστάσεις που διαφέρουν για τις δύο αυτές κατηγορίες.

Σε απάντηση της δεύτερης ερώτησης, η Επιτροπή δηλώνει ότι για τις μελλοντικές προαγωγές δεν κάνει πλέον διάκριση μεταξύ των υπαλλήλων που προσελήφθησαν με βάση εκπαίδευση πανεπιστημιακού επιπέδου και εκείνων που προσελήφθησαν με βάση ισότιμη επαγγελματική πείρα. Οι προαγωγές στηρίζονται στην εκτίμηση των

προσόντων και της εργασίας του υπαλλήλου.

V — Προφορική διαδικασία

Κατά τη συνεδρίαση της 21ης Απριλίου 1983, ο Torben Rode, πραγματογνώμονας, ανέπτυξε καταρχάς, για λογαριασμό των προσφευγόντων, το περιεχόμενο των διαφόρων μορφών της εκπαίδευσης στη Δανία μετά τη λήψη του απολυτηρίου γυμνασίου. Στη συνέχεια, οι προσφεύγοντες, εκπροσωπούμενοι από τη δικηγόρο Jytte Thorbek, και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Johannes Føns Buhl, αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις που έθεσε το Δικαστήριο.

Με την ευκαιρία αυτή, οι προσφεύγοντες παραδέχτηκαν ότι πρόκειται για απόφαση περί προαγωγής κατά το άρθρο 45 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης που θέτει το ζήτημα της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει η ΑΔΑ στο πλαίσιο διορισμού μετά από ανακοίνωση κενής θέσης.

Ο γενικός εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 19ης Μαΐου 1983.

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 8 Ιανουαρίου 1982, η Lene Øhrgaard και ο Jean-Louis Delvaux, υπάλληλοι με βαθμό LA 6 στο δανικό μεταφραστικό τμήμα της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησαν προσφυγή που έχει ως αντικείμενο, πρώτον, να ακυρωθεί η απόφαση της Επιτροπής, που κοινοποιήθηκε με έγγραφο της 3ης Απριλίου 1981, με την οποία απορρίπτεται η υποψηφιότητά τους για τη θέση κύριου μεταφραστή με βαθμό LA 5 που υπέβαλαν μετά την ανακοίνωση κενής θέσης COM/1134-1140/80 και, δεύτερον, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να τους διορίσει στην εν λόγω θέση είτε δημιουργώντας δύο νέες θέσεις κύριου μεταφραστή είτε ακυρώνοντας τους διορισμούς δύο υπαλλήλων που διορίστηκαν και τα προσόντα των οποίων αμφισβητούν.

2 Στην ανακοίνωση κενής θέσης COM/1134-1140/80 που προαναφέρθηκε, ως «απαιτούμενα προσόντα» αναφέρονται τα εξής:

«γνώσεις πανεπιστημιακού επιπέδου που βεβαιώνονται με πτυχίο ή επαγγελματική πείρα ισότιμου επιπέδου·

μακρά μεταφραστική πείρα. Πείρα στην αναθεώρηση·

Ακρίβεια στην έκφραση και ευχέρεια ύφους αποδεδειγμένες.»

3 Δεν αμφισβητείται ότι οι προσφεύγοντες συγκέντρωναν τις προϋποθέσεις για να προαχθούν στο βαθμό LA 5. Παρ' ολ' αυτά, δεν συμπεριλήφθησαν στους προακτέους και η Επιτροπή διόρισε την 1η Μαρτίου 1981 τους δύο υπαλλήλους, των οποίων αμφισβητείται ο διορισμός.

4 Αφού υπέβαλαν στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (εφεξής ΑΔΑ) ένσταση κατά το άρθρο 90 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, οι προσφεύγοντες άσκησαν την παρούσα προσφυγή, η οποία αρχικά στηριζόταν σε δύο κύριους λόγους. Με τον πρώτο υποστηρίζουν ότι οι δύο προαχθέντες από την Επιτροπή υπάλληλοι δεν συγκέντρωναν όλες τις προϋποθέσεις που απαιτούνταν με την ανακοίνωση κενής θέσης, διορίζοντάς τους δε η Επιτροπή υπέπεσε σε προφανή πλάνη. Με το δεύτερο, υποστηρίζουν ότι στις επίδικες θέσεις έπρεπε, αντιθέτως, να διοριστούν αυτοί, κυρίως επειδή διέθεταν περισσότερα προσόντα.

5 Με την απάντησή τους, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται περαιτέρω ότι η Επιτροπή διέπραξε κατάχρηση εξουσίας, όπως προκύπτει από τα νέα στοιχεία που παρέσχε η Επιτροπή με το υπόμνημά της αντικρούσεως.

6 Η Επιτροπή υποστήριξε ότι οι τελευταίος αυτός λόγος πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος κατά το άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας· πάντως, πριν καν εξεταστεί η ένσταση της Επιτροπής που στηρίζεται στην όψιμη προβολή του τρίτου αυτού ισχυρισμού, πρέπει να γίνουν οι ακόλουθες παρατηρήσεις ως προς τους δύο πρώτους λόγους.

Επί του πρώτου λόγου

7 Προς υποστήριξη του πρώτου λόγου τους, οι προσφεύγοντες στηρίζονται κυρίως στο γεγονός ότι, κατ' αυτούς, αφού η επαγγελματική πείρα δεν είναι δυνατό να υπολογιστεί παρά μετά τη λήψη του απαιτούμενου πτυχίου, οι δύο κύριες προϋποθέσεις που περιλαμβάνει η ανακοίνωση κενής θέσης, δηλαδή η κατοχή πτυχίου πανεπιστημίου και η επαγγελματική πείρα είναι σωρευτικές. Στη συγκεκριμένη, όμως, περίπτωση κανένα από τα δύο πρόσωπα που προήχθησαν δεν συγκεντρώνει τις δύο προϋποθέσεις. Πράγματι, το ένα στερείται πτυχίου πανεπιστημίου και συνεπώς δεν μπορεί να διαθέτει επαγγελματική πείρα, ενώ το άλλο που έλαβε το πτυχίο του μόλις το 1979, δεν είχε κατά την προαγωγή του παρά δύο έτη προϋπηρεσίας, γεγονός που δεν είναι δυνατό να συνιστά «μακρά πείρα».

8 Από το γεγονός ότι υπάρχει η λέξη «ή» προκύπτει, όπως υποστήριξε ορθώς η Επιτροπή, ότι η ανακοίνωση κενής θέσης θέτει σαφώς διαζευκτική προϋπόθεση. Άλλωστε, όπως προκύπτει και από τις διατάξεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, και 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, που προβλέπουν ιδίως ότι τα καθήκοντα της κατηγορίας LA «απαιτούν γνώσεις πανεπιστημιακού επιπέδου ή επαγγελματική πείρα ισοδύναμου επιπέδου», απαιτείται, αλλά και αρκεί, είτε πτυχίο πανεπιστημίου είτε ισοδύναμη επαγγελματική πείρα.

9 Σχετικά πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι εν λόγω δύο υπάλληλοι πέτυχαν σε διαγωνισμό του 1974 για να εισέλθουν στις Κοινότητες και ότι η ΑΔΑ έκρινε τότε ότι διέθεταν ισότιμη επαγγελματική πείρα, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι και οι δύο πληρούν αναμφισβήτητα την πρώτη προϋπόθεση της ανακοίνωσης κενής θέσης.

10 Υπό τις περιστάσεις αυτές, οι δύο αυτοί υπάλληλοι, οι οποίοι ασκούν από το 1974 τα καθήκοντα του μεταφραστή στην Επιτροπή, διαθέτουν αναντίρρητα μακρά μεταφραστική πείρα και συνεπώς πληρούν και τη δεύτερη προϋπόθεση της ανακοίνωσης κενής θέσης.

11 Ο πρώτος λόγος, συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου

12 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, ακόμη και στην περίπτωση που θα γινόταν δεκτό ότι οι δύο υπάλληλοι, το διορισμό των οποίων αμφισβητούν, είχαν τα απαιτούμενα από την ανακοίνωση κενής θέσης προσόντα, και πάλι η ΑΔΑ θα έπρεπε να προαγάγει αυτούς, όχι μόνο για το λόγο ότι συγκεντρώνουν όλες τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, αλλά και για τον πρόσθετο λόγο ότι η Επιτροπή, μη διορίζοντάς τους, υπέπεσε σε προφανή πλάνη, αν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι τα πανεπιστημιακού ιδίως επιπέδου προσόντα τους είναι περισσότερα από εκείνα των δύο προαχθέντων.

13 Η Επιτροπή αποκρούει την επιχειρηματολογία αυτή των προσφευγόντων, ως αντίθετη προς το άρθρο 45 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, σύμφωνα με το οποία οι προαγωγές γίνονται μετά από συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων και όχι αποκλειστικά με βάση τους πανεπιστημιακούς τίτλους.

14 Όσον αφορά την απόφαση για προαγωγή, πρέπει καταρχάς να υπογραμμιστεί ότι, προκειμένου να κρίνει το συμφέρον της υπηρεσίας, καθώς και τα προσόντα που πρέπει να ληφθούν υπόψη το πλαίσιο της απόφασης που προβλέπεται από το άρθρο 45 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και το Δικαστήριο πρέπει, στο πεδίο αυτό, να περιοριστεί στο ζήτημα αν η διοίκηση παρέμεινε εντός των ορίων που δεν δίνουν λαβή για επικρίσεις και δεν έκανε χρήση της εξουσίας της κατά τρόπο προφανώς πεπλανημένο.

15 Στην προκειμένη περίπτωση, κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν επιτρέπει τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι η ΑΔΑ δεν εξετίμησε ορθά τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα των διαφόρων υποψηφίων, ιδίως μάλιστα των προσφευγόντων.

16 Ειδικότερα, όσον αφορά το ζήτημα των πτυχίων που έθεσαν οι προσφεύγοντες, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφασή του της 17ης Μαρτίου 1983 (υπόθεση 280/81, Hoffmann, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή), στις προαγωγές λαμβάνονται υπόψη άλλοι παράγοντες εκτιμήσεως για τη σύγκριση των προσόντων των προακτέων υπαλλήλων, ιδίως δε το γενικό επίπεδο των υπηρεσιών που έχουν παράσχει κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων τους.

17 Από τα παραπάνω προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να παραπονούνται για το γεγονός ότι η ΑΔΑ δεν έλαβε αποκλειστικά υπόψη της, στο πλαίσιο της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει, τα πτυχία των υποψηφίων και επέλεξε για προαγωγή δύο πρόσωπα, τα πτυχία των οποίων ήταν κατώτερα από τα δικά τους.

18 Οι προσφεύγοντες υποστήριξαν ακόμη ότι η άδεια για προσωπικούς λόγους που χορηγήθηκε για το χρονικό διάστημα από 1ης Ιανουαρίου 1976 μέχρι 1ης Ιουλίου 1977 στην πραγματικότητα εμπόδισε την προαγωγή τους, επειδή διέκοψε το χρόνο υπηρεσίας τους, ενώ η άδεια αυτή τους χορηγήθηκε προς το συμφέρον της υπηρεσίας.

19 Σχετικά μ' αυτό, πρέπει καταρχάς να τονιστεί, αφενός, ότι ο χρόνος υπηρεσίας συνιστά απλώς ένα κριτήριο εκτιμήσεως μεταξύ των άλλων και σε καμιά περίπτωση δεν είναι δυνατό να υπερισχύσει των ουσιαστικών προσόντων των υποψηφίων και, αφετέρου, ότι το άρθρο 40, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης διευκρινίζει ότι κατά τη διάρκεια της άδειας για προσωπικούς λόγους «ο υπάλληλος παύει να απολαμβάνει του δικαιώματος προαγωγής κατά κλιμάκιο και προαγωγής κατά βαθμό». Δεν μπορεί συνεπώς να προσαφθεί στην ΑΔΑ ότι έκρινε ότι διακόπηκε ο χρόνος υπηρεσίας των προσφευγόντων

κατά τη διάρκεια της άδειάς τους. Επιπλέον, κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν επιτρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο χρόνος υπηρεσίας αποτέλεσε καθοριστικό παράγοντα για τους επίδικους διορισμούς.

20 Επειδή οι προσφεύγοντες δεν προσεκόμισαν κανένα άλλο στοιχείο που να πείθει ότι η ΑΔΑ υπερέβη το πλαίσιο της εξουσίας της εκτιμήσεως, εκδηλώνοντας την προτίμησή της, όσον αφορά το διορισμό, υπέρ άλλων υποψηφίων, ο δεύτερος λόγος πρέπει επίσης να απορριφθεί.

21 Από τα παραπάνω προκύπτει ότι ο λόγος περί καταχρήσεως εξουσίας στερείται οποιασδήποτε βάσεως και πρέπει επίσης να απορριφθεί.

22 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης της καθής. Όσον αφορά το αίτημα, με το οποίο ζητείται από το Δικαστήριο να διατάξει την Επιτροπή να προβεί στο διορισμό των δύο προσφευγόντων, αρκεί να υπομνησθεί ότι εν πάση περιπτώσει εξέρχεται του πλαισίου της δικαιοδοτικής εξουσίας του Δικαστηρίου.

Επί των δικαστικών εξόδων

23 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα, όμως, με το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

Διά ταύτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

κρίνει και αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Pescatore Due Bahlmann

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Ιουλίου 1983.

Ο γραμματέας
κ.α.α.

J. A. Pompe

Βοηθός γραμματέας

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος

P. Pescatore

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ PIETER VERLOREN VAN THEMAAT ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 19 ΜΑΪΟΥ 1983 [1]

Κύριε πρόεδρε,
κύριοι δικαστές,

1. Εισαγωγή

Στην παρούσα υπόθεση, ορισμένα ζητήματα που αναφέρονται στη διαδικασία προαγωγής υποβάλλονται εκ νέου στην κρίση του Δικαστηρίου. Αυτή τη φορά πρόκειται για μια ανακοίνωση για την πλήρωση επτά θέσεων κύριου μεταφραστή 6αθμού LA 5/4 του δανικού μεταφραστικού τμήματος της Επιτροπής. Τόσο οι προσφεύγοντες όσο και τα άλλα πρόσωπα που αναφέρονται στην παρούσα υπόθεση εργάζονται στο τμήμα αυτό από το 1974, με μερικούς μήνες διαφορά.

Η Επιτροπή απέρριψε την υποψηφιότητα των προσφευγόντων, καθώς και την υποψηφιότητα ορισμένων άλλων υποψηφίων, ενώ προήγαγε μεταξύ άλλων την T. Bye Rasmussen στις εν λόγω κενές θέσεις.

Οι προσφεύγοντες ζητούν την ακύρωση της απόφασης, η οποία κοινοποιήθηκε με έγγραφο της Επιτροπής της 3ης Απριλίου 1981 και με την οποία η τελευταία απέρριψε την αίτησή τους διορισμού στη θέση κύριου μεταφραστή που είχαν υποβάλει σύμφωνα με την ανακοίνωση κενών θέσεων (COM 1134-1140/80).

Στη συνέχεια, ζητούν από το Δικαστήριο να διατάξει το διορισμό τους στη θέση του κύριου μεταφραστή με χρόνο υπηρεσίας από την 1η Μαρτίου 1981, είτε δημιουργώντας δύο νέες θέσεις κύριου μεταφραστή είτε ακυρώνοντας το διορισμό της T. Bye Rasmussen και του A. Rasmussen. Δεδομένου ότι το κοινοτικό δίκαιο δεν προβλέπει τη δυνατότητα μιας τέτοιας διαταγής, το δεύτερο αυτό αίτημα πρέπει να κριθεί απαράδεκτο. Στη συνέχεια των προτάσεών μου, επομένως, θα εξετάσω αποκλειστικά το πρώτο αίτημα.

Τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλουν οι προσφεύγοντες μπορούν να συνοψιστούν ως εξής:

1 — Μετάφραση από τα ολλανδικά.